

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПРОТОКОЛ

към Конвенцията за защитата на финансовите интереси на Европейските общности, изготвен на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ по този протокол, държави-членки на Европейския съюз;

КАТО СЕ ПОЗОВАВАТ на Акта на Съвета на Европейския съюз от 27 септември 1996;

КАТО ЖЕЛАЯТ да гарантират, че тяхното наказателно законодателство допринася ефективно за защитата на финансовите интереси на Европейските общности;

КАТО ПРИЗНАВАТ значението на Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности от 26 юли 1995 г., в борбата с измамите, които засягат приходите и разходите на Общността;

КАТО СЪЗНАВАТ, че финансовите интереси на Европейските общности могат да бъдат засегнати или застрашени от други престъпления, по-специално корупционни действия на или срещу служители на Общността или на държавите-членки, които отговарят за събирането, управлението или изразходването на средствата на Общността под тяхно разпореждане;

КАТО СЧИТАТ, че лица с различна националност, на служба в различни държавни институции и организации, могат да бъдат въввлечени в такива корупционни действия и че в интерес на ефективното противодействие на тази корупция в международно мащаб, е важно наказателното законодателство на държавите-членки да дава подобна осъдителна оценка на тези действия;

КАТО ОТЧИТАТ, че наказателното законодателство на много от държавите-членки, което се отнася до изпълнение на обществени функции по принцип и засягат корупцията в частност, обхващат само действия, които са извършени от или срещу служители на техните държави и не покриват, или обхващат само в изключителни случаи деяния на служители на Общността или служители на други държави-членки;

С УБЕЖДЕНИЕ в необходимостта от приспособяване на националните законодателства, в случай че те не обхващат корупционни действия, които увреждат или биха могли да увредят финансовите интереси на Европейските общности, и в които участват служители на Общността или служители на други държави-членки;

С УБЕЖДЕНИЕ също така, че такава промяна на националните законодателства не трябва да се ограничава, по отношение на служителите на Общността, само до действията на активна или пасивна корупция, а трябва да обхване и други престъпления, които засягат или биха засегнали приходите или разходите на Европейските общности, включително престъпленията, които са извършени от или срещу лица, на които са възложени най-високи отговорности;

КАТО СЧИТАТ, че трябва да се приемат правила за подсъдността и сътрудничество, без това да накърнява правните условия за прилагането им при конкретните случаи, включително сваляне на имунитет когато това е необходимо;

КАТО СЧИТАТ накрая, че съответните разпоредби от Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности от 26 юли 1995 г. , трябва да станат приложими към престъпните действия обхванати от този Протокол,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Определения

За целите на този Протокол:

- 1) а) “служител” означава всеки служител на Общността или служител на държава-членка, включително всеки служител на друга държава-членка;
- б) “служител на Общността” означава:
 - всяко лице, което е служители или друго наето лице по смисъла на Правилника за служителите на Европейските общности или на условията за наемане на работа на другите служители на Европейските общности,
 - всяко лице, което е изпратено на работа в Европейските общности от държавите-членки или от други обществени или частни организации, което изпълнява същите функции, като тези, които изпълняват служителите на Европейските общности или другите наети лица.

Членовете на органите, които са създадени в съответствие с Договорите за създаване на Европейските общности, както и личния състав на тези органи, се считат за служители на Общността, в случай че Правилникът за служителите на Европейските общности или условията за наемане на работа не се отнасят до тях.

в) “национален служител” е този, който отговаря на определението за “служител” или “длъжностно лице” в националното право на държавата-членка, в която лицето изпълнява тези функции за целите на прилагането на наказателното законодателство на тази държава-членка.

Независимо от това в случай на процес от държава-членка, в които е привлечен служител на друга държава-членка, първата държава-членка е задължена да прилага определението на „национален служител” дотолкова, доколкото то е съвместимо с нейното национален закон.

- 2) “Конвенция” е Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности от 26 юли 1995 г., изготвена на основание член К.3 на Договора за Европейски съюз,¹.

Член 2

Пасивна корупция

1. За целите на този Протокол пасивна корупция е умишлено деяние на служител, който пряко или чрез посредник, иска или получава облага от какъвто и да е характер, за себе си или за трето лице, или получава обещание за такива облага, за да извърши или да не извърши действие в съответствие с неговите задължения или при изпълнение на функциите, в нарушение на неговите служебни задължения, което уврежда или може да увреди финансовите интереси на Европейските общности.
2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че деянията по параграф 1 са престъпление.

Член 3

Активна корупция

1. За целите на този Протокол активна корупция е умишлено деяние на лице, което обещава или дава, пряко или чрез посредник, облага от какъвто и да е характер на служител, за него или за трето лице, за да извърши или да не извърши действие, в съответствие с негово задължение или в изпълнение на функциите, в нарушение на неговите служебни задължения, което уврежда или може да увреди финансовите интереси на Европейските общности.
2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че деянията по параграф 1 са престъпление.

Член 4

Приравняване

¹ ОВ С 316, от 27.11.1995 г. стр. 49

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че в нейното наказателно законодателство определенията за престъпленията по член 1 на Конвенцията, които са извършени от нейните национални служители при изпълнение на техните функции, се прилагат по еднакъв начин в случаи, когато такива престъпления се извършват от служители на Общността при изпълнение на техните функции.
2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че в нейното наказателно законодателство определенията за престъпленията по параграф 1 на този член, както и по членове 2 и 3, които са извършени от или срещу нейни министри, депутати, членове на висшите съдилища или членовете на нейната Сметна палата, при изпълнение на техните функции, се прилагат по подобен начин, в случаите когато такива престъпления се извършват от или срещу членовете на Комисията на европейските общности, Европейския парламент, Съда на Европейските общности и Сметната палата на Европейските общности при изпълнение на техните функции.
3. Когато държава-членка е приела специални закони за действията или бездействия, за които отговарят министрите, по силата на тяхното особено политическо положение в тази държава-членка, то параграф 2 на този член може да не се прилага към тези закони, ако държавата-членка гарантира, че наказателното законодателство, което е прието в изпълнение на членове 2 и 3, и на параграф 1 на този член, се отнасят също и за членовете на Комисията на Европейските общности.
4. Параграфи 1, 2 и 3 не накърняват разпоредбите, които се прилагат от държавите-членки по отношение на наказателното производство и определяне на компетентния съд.
5. По отношение на свалянето на имунитета, този Протокол се прилага съобразно съответните разпоредби на Договорите за създаване на Европейските общности, Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности, Устава на Съда на Европейските общности, и както и към приетите разпоредби за тяхното прилагане.

Член 5

Наказания

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че деянията по член 2 и 3, както и съучастието в и подбудителството към тези деяния се наказват с ефективни, съответстващи и възпиращи наказания, включително при най-сериозните случаи, присъди с лишаване от свобода, които могат да бъдат основание за екстрадиция.

2. Параграф 1 не накърнява дисциплинарните правомощия на компетентните органи по отношение на националните служители или служителите на Общността. При определянето на наказанието, което следва да бъде наложено, националните наказателни съдилища могат да вземат пред вид, съгласно практиката на техния национален закон, всяко вече наложено дисциплинарно наказание на същото лице за същото деяние.

Член 6

Подсъдност

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да установи своята подсъдност по отношение на престъпления по членове 2, 3 и 4, когато:
 - а) престъплението е извършено изцяло или частично на нейна територия;
 - б) извършителят на престъплението е неин гражданин или неин служител;
 - в) престъплението е извършено срещу някое от лицата, посочени в член 1 или срещу член на институциите по член 4, параграф 2, който е неин гражданин;
 - г) извършителят на престъплението е служител на Общността, който работи за някоя от институциите на Европейските общности или на орган, който е учреден съгласно Договорите за създаване на Европейските общности, чието седалище е на територията на съответната държава-членка.
2. Всяка държава-членка може да декларира, по време на нотификацията по член 9, параграф 2, че няма да прилага или ще прилага само при особени случаи и условия, едно или повече от правилата за подсъдност по параграф 1, букви б), в), г).

Член 7

Отношения с Конвенцията

1. Разпоредбите на член 3, член 5 параграфи 1, 2 и 4 и член 6 на Конвенцията се прилагат и по отношение на деянията по членове 2, 3 и 4 на този протокол.
2. Следните разпоредби на конвенцията се прилагат също и към този Протокол:
 - член 7, като се разбира, че ако не е посочено друго по време на нотификацията по член 9, параграф 2 на този Протокол, всяка декларация по член 7, параграф 2 на Конвенцията се отнася също така и този Протокол,
 - член 9,

- член 10.

Член 8

Съд

1. Всеки спор между държави-членки при тълкуването или прилагането на този Протокол трябва първоначално да бъде разгледан от Съвета съгласно процедурата по Дял VI на Договора за Европейски съюз, с цел да бъде намерено решение.
Ако не се намери решение в срок от шест месеца, всяка от страните по спора може да отнесе въпроса към Съда на Европейските общности.
2. Всеки спор между една или повече държави-членки и Комисията на Европейските общности по член 1, с изключение на точка 1, буква в), членове 2, 3 и 4 и член 7, параграф 2, третото тире на този Протокол, който не е разрешен чрез преговори, може да бъде отнесен към Съда на Европейските общности.

Член 9

Влизане в сила

1. Този Протокол подлежи на приемане от държавите-членки в съответствие с техните конституционни норми.
2. Държавите-членки нотифицират Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз за приключване на процедурите, които се изискват съгласно техните конституционни норми, за приемане на този Протокол.
3. Този Протокол влиза в сила деветдесет дни след нотификацията параграф 2 от държавата-членка на Европейския съюз към датата на приемане от Съвета на Акта за изготвяне на този Протокол, е последната изпълнила тази формалност. Ако към тази дата Конвенцията не е влязла още в сила, този Протокол влиза в сила от датата, на която Конвенцията влиза в сила.

Член 10

Присъединяване на нови държави-членки

1. Този Протокол е открит за присъединяване от всяка държава, която става членка на Европейския съюз.
2. Текстът на този Протокол на езика на присъединяващата се държава този, която е съставен от Съвета на Европейския съюз.

3. Инструментите по за присъединяване се депозират при Депозитаря.
4. Този Протокол влиза в сила по отношение на всяка държава, която се присъединява към него, деветдесет дни след депозирането на нейните инструменти по присъединяване или на датата на влизане в сила на този Протокол, ако той не е влязъл в сила при изтичане на посочения период от деветдесет дни.

Член 11

Резерви

1. Не се приемат други резерви, освен предвидените в член 6, параграф 2.
2. Всяка държава-членка, която е направила резерви, може по всяко време напълно или частично да ги оттегли, като нотифицира Депозитаря за това. Оттеглянето влиза в сила на датата, на която Депозитарят получи нотификацията.

Член 12

Депозитар

1. Депозитар на този протокол е Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз.
2. Депозитарят публикува в Официален вестник на Европейските общности информация по постигнатия напредък по приемане и присъединяване, декларациите и резервите и всякакви други информации, които се отнасят до този Протокол.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени представители, подписаха този протокол.

Съставен в един оригинал на датски, нидерландски, английски, фински, френски, немски, гръцки, ирландски, италиански, португалски, испански и шведски език, като всеки текст е с еднаква сила, като оригиналът остава депозиран в архивите на Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз.

Следват подписите на упълномощените представители на:

- Кралство Белгия,
- Федерална република Германия,
- Гръцката република,
- Кралство Испания,
- Френската република,

- Ирландия,
- Италианската република,
- Великото херцогство Люксембург,
- Кралство Нидерландия,
- Република Австрия,
- Португалската република,
- Република Финландия
- Кралство Швеция.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Декларации на държави-членки по повод приемането на Акта за изготвяне на протокола

1. Декларация на германската делегация:

“Правителството на Федерална република Германия декларира своето намерение, по отношение на Протокола към Конвенцията за защита на финансовите интереси (служители), да постигне чрез преговори Споразумение за компетентността на Съда на Европейските общности да постановява преюдициални становища, същото като това, което се търси за Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности и със същата дата.”

2. Съвместна декларация на делегациите на Белгия, Люксембург и Нидерландия:

“Правителствата на Кралство Белгия, Кралство Нидерландия и Великото херцогство Люксембург считат, че за да влезе в сила този Протокол, трябва да се намери задоволително решение на въпроса за компетентността, която да се възложи на Съда на Европейските общности за тълкуване на този Протокол до края на ноември 1996 г., като за предпочитане в рамките на текущите дискусии по предоставяне на компетентност на Съда на Европейските общности да постановява преюдициални тълкувателни становища по отношение на Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности.”

3. Декларация на делегацията на Австрия.

“Австрия счита, че въпросът за компетентността на Съда на Европейските общности да се постановява преюдициални становища ще бъде уреден благоприятно в близко бъдеще, и тя ще продължи да работи в тази насока.”